

๑๑

ดู สี ต บุ ร์

ดูก่อนสารีบุตร ในการให้ทานนั้น บุคคลให้ทานโดย
ไม่มีหวังผล ไม่มีจิตผูกพันในผลแห่งทาน ไม่ได้ให้ทานด้วย
ความคิดว่า บิดา มารดา ปู่ ย่า ตา ยายของเราเคยให้มาก่อน
เราก็ไม่ควรทำให้ประเพณีอันดีนี้ขาดหายไป แต่ให้ทานด้วยคิดว่า
“เราหุงหากินได้ แต่สมณพราหมณ์ไม่ได้หุงหา เราแสวงหา
ทรัพย์ได้ จะไม่ให้ทานแก่สมณพราหมณ์ผู้ไม่แสวงหาทรัพย์
เลี้ยงชีพ ย่อมไม่สมควร” บุคคลนั้นให้ทานด้วยอาการอย่างนี้
เมื่อทำกาลกิริยา ละจากโลกนี้ไป ย่อมเข้าถึงความเป็นสหาย
แห่งเทวดาในสวรรค์ชั้นดุสิต

ดลิต บุรี

๓๔๖

สันติภาพอันไพบูรณ์ จะเกิดขึ้นได้ถ้ามวลมนุษยชาติมีใจประกอบด้วยเมตตา มีความรักและปรารถนาดีต่อกันอย่างแท้จริง หากทุกๆ คนมีจิตใจที่สูงส่งดีงาม เพราะมีธรรมะภายใน จิตใจก็จะแบ่งบานขยายกว้างใหญ่ไพศาล จะมีความรู้สึกเหมือนกับว่าคนทั้งโลกที่เกิดมาคือสมาชิกในครอบครัวเดียวกัน ที่มาอยู่ในบ้านหลังใหญ่หลังเดียวกัน และทุกๆ คนก็มีความเป็นญาติพี่น้องกัน หากชาวโลกมีความรู้สึกดีๆ เช่นนี้ ก็จะเกิดความอบอุ่นใจ ปลอดภัย ทำให้สังคมน่าอยู่น่าอาศัย จะมีแต่ความสงบสุข ไม่หวาดระแวง ไม่มีการแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นกัน ซึ่งการที่จะให้โลกเกิดสันติสุขที่แท้จริงได้นั้น ทุกๆ คนจะต้องร่วมมือกัน โดยหันมาเจริญสมาธิภาวนา ทำใจให้หยุดนิ่งที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ เมื่อใจหยุดนิ่งแล้วความสุขที่แท้จริงจึงจะบังเกิดขึ้น และเมื่อนั้นสันติภาพอันไพบูรณ์ก็จะพลันเป็นจริงขึ้นมาได้

พระลัมมะลัมพุทเจ้าตรัสไว้ใน ทานสูตร ว่า

“ดูก่อนสารีบุตร ในการให้ทานนั้น บุคคลให้ทานโดยไม่หวังผล ไม่มีจิตผูกพันในผลแห่งทาน ไม่ได้ให้ทานด้วยความคิดว่า บิดา มารดา ปู่ ย่า ตา ยายของเราเคยให้มาก่อน เราก็ไม่ควรทำให้ประเพณีอันดีนี้ขาดหายไป แต่ให้ทานด้วยคิดว่า “เราหุงหากินได้ แต่สมณพราหมณ์ไม่ได้หุงหา เราแสวงหาทรัพย์ได้ จะไม่ให้ทานแก่สมณพราหมณ์ผู้ไม่

ดุสิตบุรี

๓๔๖

แสวงหาทรัพย์เลี้ยงชีพ ย่อมไม่สมควร” บุคคลนั้นให้ทาน ด้วยอาการอย่างนี้ เมื่อทำกาลกิริยา ละจากโลกนี้ไป ย่อม เข้าถึงความเป็นสหายแห่งเทวดาในสวรรค์ชั้นดุสิต”

*สวรรค์ชั้นดุสิต เป็นสวรรค์ชั้นที่ ๔ ที่ได้ชื่อว่า ดุสิตาเทวภูมิ เพราะเป็นที่อยู่ของทวยเทพผู้มีความยินดีในธรรม และมีความ เข้มแข็งเบิกบานอยู่เป็นนิตย์ มีท้าวสันดุสิตเป็นอธิบดี ผู้ปกครอง โดยสวรรค์ชั้นนี้จะอยู่สูงขึ้นไปจากยอดเขาพระสุเมรุ อยู่ใน อากาศเหนือสวรรค์ชั้นยามาซึ่งเป็นชั้นที่ ๓ ขึ้นไปอีก ทิพย- วิมานในสวรรค์ชั้นนี้มีความอลังการสวยงามมาก เพราะทวยเทพ ผู้มีบุญมากส่วนใหญ่มักจะเลือกมาอยู่ชั้นนี้ และอายุทิพย์ใน สวรรค์ชั้นนี้ก็ไม่นานเกินไป และไม่สิ้นเกินไป พอเหมาะพอดีที่ จะเสวยสุขและลงมาสร้างบารมีต่อในโลกมนุษย์

ทิพย์วิมานที่มีอยู่ในสวรรค์ชั้นนี้มีอยู่ ๓ แบบด้วยกัน คือ เป็นวิมานแก้ว วิมานทอง และวิมานเงิน โดยจะตั้งเรียงราย ล้อมรอบผู้ปกครองภพอย่างเป็นระเบียบสวยงาม คล้ายกับเป็น วงของคลื่นที่ขยายออกไป วิมานที่อยู่ใกล้กับศูนย์กลางที่ท้าว- สันดุสิตประทับอยู่จะมีความสว่างมาก แล้วรัศมีของความสว่าง

ดุสิต บุรี

๓๔๘

จะค่อยๆ ลดหลั่นกันลงไปตามกำลังบุญ แต่ละวิมานจะมีความวิจิตรตระการตา เพราะผลบุญที่เทพบุตรเทพธิดาในชั้นนี้ทำมามีมากมายหลายบุญ ชนิดที่ไม่ซ้ำกันเลย ซึ่งแต่ละวิมานก็จะมีสวนมีสระมีอาคารต่างๆ ที่โอฬารสวยงาม ล้วนแล้วแต่สำเร็จด้วยทองคำ และรัตนชาตินานาชนิด เปล่งแสงรัศมีระยิบระยับที่ตรงซุ้มประตูทางเข้าแต่ละวิมานก็สวยงามมาก

เทพบุตรเทพธิดาผู้สถิตอยู่ในสวรรค์ชั้นดุสิตนี้ แต่ละท่านล้วนมีความงดงามองอาจสง่างาม ทั้งมีจิตใจสูงส่งดีงาม เพราะโดยมากเป็นพุทธศาสนิกชน จึงเข้าใจเรื่องบุญกุศลเป็นอย่างดี รู้เรื่องธรรมะดีมาก จึงมีจิตยินดีในการสมาคมกับบัณฑิตนักปราชญ์ ยินดีในการประพาศธรรม และยินดีในการสดับรับฟังพระธรรม เพราะมีนักสร้างบารมีบรมโพธิสัตว์ผู้เป็นหน่อเนื้อพุทธางกูรอยู่ชั้นนี้มาก ทั้งรู้แจ้งในธรรมและจะมีการแสดงธรรมกันไม่ได้ขาด แม้ทวยเทพชั้นนี้จะได้เสวยสุขอันเป็นทิพย์ที่ละเอียดประณีตกว่าสวรรค์ชั้นอื่นๆ แต่ก็ไม่ประมาณเหมือนชาวสวรรค์ชั้นอื่นๆ ในทุกวันธรรมสวนะ เหล่าทวยเทพจะมีเทวสันนิบาตประชุมกันเพื่อฟังธรรม ทั้งนี้ก็เพราะว่าท้าวสันดุสิตเทวอิราชเป็นผู้ทรงธรรม ทั้งยังเป็นพหูสูตผู้ฝึกฝนในธรรมะของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จึงทรงมีอหังการยินดีในการฟังธรรมและแสดงธรรม

ดุสิตบุรี

๓๔๕

ความโดดเด่นที่เป็นพิเศษของชาวสวรรค์ชั้นนี้ จะแตกต่างจากชั้นอื่นก็คือ จะเป็นที่รวมประชุมของพระบรมโพธิสัตว์ทั้งหลาย ทั้งที่กำลังเริ่มตั้งมโนปณิธานปรารถนาจะเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แต่ยังไม่ได้รับพุทธพยากรณ์ ยังเป็นอนิยต-โพธิสัตว์อยู่ และทั้งที่ได้รับพุทธพยากรณ์แล้ว เพื่อเป็นนิยต-โพธิสัตว์ผู้เที่ยงแท้ต่อการตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ในอนาคตกาล แต่ละองค์ล้วนมีบุญญาธิการมาก เพราะสั่งสมบุญบารมีมายาวนานหลายอสงไขยชาติ

ท่านเหล่านี้จะมีใจยินดียิ่งในการบำเพ็ญภาวนา ซึ่งตรงนี้จะแตกต่างจากสวรรค์ชั้นอื่นๆ ที่ส่วนมากยังเพลิดเพลินกับการสวดยเบญจกามคุณ จะมีก็ไม่มากที่ตั้งใจประพฤติปฏิบัติธรรม ซึ่งจะต้องใช้กำลังใจมาก แต่พระบรมโพธิสัตว์ทั้งหลายจะไม่ประมาท จะสอนตัวเองได้ จึงตั้งใจประพฤติปฏิบัติธรรมรอคอยโอกาสอันเหมาะสม เพื่อลงมาร้างบารมีในโลกมนุษย์อีก

ท้าวสันดุสิตเทวธิดา ท่านมักจะอัญเชิญเทพบุตรผู้มีศักดิ์ใหญ่ ผู้มีภูมิรู้ภูมิธรรมสูง มีปัญญากว้างขวางให้เป็นองค์แสดงธรรม อย่างเช่นในปัจจุบันนี้ พระศรีอริยเมตไตรย ผู้มีชื่อเสียงเลื่องลือปรากฏเป็นที่รู้จักกันอยู่ในหมู่ชาวสวรรค์ชั้นดุสิต และในหมู่พุทธบริษัททั้ง ๔ ว่า จักได้ตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ในอนาคตกาล รออีกเพียงสองชาติเท่านั้น ท่านก็จะมาตรัสรู้ใน

ดุสิต บุรี

๓๕๐

ภทฺธกับนี้ ซึ่งท่านมักจะได้รับอาราธนาให้เป็นองค์ประธานในการแสดงธรรมอยู่เสมอๆ สวรรค์ชั้นนี้ถือว่าเป็นทิพยพิมานสถานที่สำคัญมากที่สุดในบรรดาสวรรค์ทั้ง ๖ ชั้น เพราะเป็นที่สถิตของว่าที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้า และพระอริยบุคคลตั้งแต่โคตรภูบุคคล พระโสดาบัน และพระสกิทาคามี

เทพบุตรพุทธมารดาท่านก็เป็นพระอริยบุคคลชั้นโสดาบัน ซึ่งพวกเราคงรู้จักกันดี ในครั้งที่ท่านได้ทำหน้าที่เป็นพุทธมารดาของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าของเรานั้น ทรงมีพระนามว่า พระนางสิริมหามายาเทวี เราลองมาศึกษาเรื่องราวของพระนางดูว่า พระนางได้เป็นพระอริยบุคคลในตอนไหน และด้วยบุญอะไรที่ทำให้พระนางได้มาเป็นสิริมหามายาเทพบุตรในสวรรค์ชั้นดุสิตแห่งนี้

แต่เดิมพระนางเคยตั้งความปรารถนาที่จะเป็นพุทธมารดาของพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาแล้วในพระพุทธรูปหลายพระองค์ ในชาติที่แล้วนี้ พระนางก็ได้มาบังเกิดเป็นอัครมเหสีของพระเจ้าสุทโธทนะ ทรงให้การประสูติเจ้าชายสิทธัตถะผู้จะมาตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เนื่องจากเป็นธรรมเนียมของพระพุทธรูปทั้งหลายว่า เมื่อให้กำเนิดพระบรมโพธิสัตว์แล้ว จะดำรงอยู่ในโลกได้เพียง ๗ วันเท่านั้น เพื่อรักษาพระครรภ์ให้บริสุทธิ์ คือจะไม่ให้กำเนิดใครอีก ครั้นดับขันธจาก

ดุสิตบุรี

๓๕๑

มนุษย์ก็มาบังเกิดในเทวโลก มาเป็นเทพบุตรอยู่ที่ชั้นดุสิต ด้วยบุญที่ท่านเป็นผู้ให้กำเนิดพระบรมโพธิสัตว์ จึงได้อธิปไตย ความเป็นใหญ่บนสวรรค์ชั้นดุสิต

ในคราวที่เทพบุตรพุทธมารดาเพ็งขึ้นไปอยู่บนสวรรค์ชั้นดุสิต ตอนนั้นยังไม่ได้เป็นพระอริยบุคคล แต่หลังจากที่พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงทำยมกปาฏิหาริย์ ทรมานเดียรฉัตรนิครนถ์แล้ว ทรงเสด็จไปสู่ดาวดึงส์เทวโลกเพื่อโปรดพุทธมารดา ได้ประทับเหนือแท่นบัณฑุกัมพลศิลาอาสน์ของพระอินทร์ พระอินทร์ทรงทราบว่าเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเสด็จมา จึงถวายนมัสการพระพุทธรองค์ แล้วมีเทวบัญชาให้ปาวประกาศข่าวอันเป็นสิริมงคลนี้แก่ทวยเทพทั้งหลาย เสียงทิพย์ของชาวสวรรค์ก็ลือลั่นกันไปทั่ว ส่งต่อๆ กันไปตามสวรรค์ชั้นต่างๆ จนลือไปถึงสวรรค์ชั้นดุสิต และกล่าวขานกันต่อๆ ไปจนถึงพรหมโลก จรดอรูปภพที่อยู่ของอรูปพรหม

เทพบุตรพุทธมารดาทราบข่าวนี้ รู้สึกปีติโสมนัสยิ่งนัก รีบพาเทพบริวารลงมาที่สวรรค์ชั้นดาวดึงส์ เพื่อมาถวายนมัสการและสดับพระธรรมเทศนา พระพุทธรองค์ทรงแสดงธรรมโปรดด้วยพระอภิธรรม ๗ คัมภีร์ ในที่สุดพระพุทธมารดาก็ได้สำเร็จเป็นพระโสดาบัน

ดุสิตบุรี

๓๕๒

เราจะเห็นว่าสวรรค์ชั้นดุสิตนี้เป็นชั้นของผู้มีบุญบารมีมาก เป็นชั้นที่น่าอยู่มากทีเดียว เพราะพระบรมโพธิสัตว์ทั้งหลาย ก็อยู่รวมกันที่นี่ การได้อยู่ใกล้กับบัณฑิต การได้สมาคมกับลัตบุรุษ ถือเป็นมงคล ถ้าเรามีความปรารถนาที่จะไปอยู่ร่วมกันในชั้นดุสิต ซึ่งเป็นที่พักระหว่างทางของนักสร้างบารมีบรมโพธิสัตว์ ก็ต้อง ท่วมเทสสร้างบารมีให้เต็มที่ ข้อสำคัญคือจะต้องปฏิบัติธรรม ให้เข้าถึงพระธรรมกายให้ได้ จึงจะมั่นใจได้ว่า จะได้ไปสู่ดุสิตบุรี กันอย่างแน่นอน

